

השוחט פרק שני חולין

לב.

עין משפט נר מצוה

סו ב מיי פ"ד מהל' פרה
אדומה ה"ח ועין
כ"מ:
סו ב מיי שם ה"ח:
סו ג מיי שם ה"ח:
סו ד ה ר מיי פ"ג מהל'
שחיטה הל' ז ג ועין
כ"מ סג עין סג
טו"ע י"ד פ"ג כ"ג:
ז ע מיי שם פ"א ה"ח
סג שם טו"ע י"ד
קמ"ג ט"ו ס"ג:
ע"א ח מיי שם פ"ג ה"ד
ועין בהשגות ובכ"מ
ובג"מ פסולת שם טו"ע
י"ד פ"ג כ"ג ס"ג:
ע"ב ט מיי שם טו"ע
שם ט"ע ד וט"ף ו
בה"ג:
ע"ג י מיי פ"ג מהל'
שחיטה ה"ח ופ"א
מהל' אבות העומות
ה"ב טו"ד סמ"ג ס:

נשחטה בהמה אחרת עמה לרבנן פרה בשרה. ואם תאמר
ואתה ולא אותה וצירפתה לרבנן למה לי אי לשוחט
זהמה אחרת עמה תיפוק ליה מטעם מלאכה כמו חתך דלעת עמה
ויש לומר דליטריך לשוחט שמי פרות ונתכוין לשוחט למשום מלאכה
אחרת לא מפסלו כיון דשתייה לשם

נשחטה בהמה אחרת עמה. בלא ממכרין: לרבי נתן. דמכשיר
שחיטת חולין בלא כוונה בהמה כשרה ופרה פסולה וע"ג דשלל
בכוונה לא מסח דעמיה ולא מיקרי מתעסק במלאכה אחרת הואיל
ושחיטתו כשרה מיפסלה משום ושחט אותה ולא אחרת וצירפתה:

נשחטה בהמה אחרת עמה לרבי נתן פרה
פסולה בהמה כשרה לרבנן פרה כשרה
בהמה פסולה פשיטא נשחטה בהמה אחרת
לרבי נתן איצטריבא ליה סד"א וישחט אותה
אמר רחמנא ולא אותה וחבירתה והיכי דמי
כגון ששחט שתי פרות בהדי הדדי אבל
בהמה דחולין אימא לא קמ"ל יתתך דלעת
עמה דברי הכל פסולה יגחתיך דלעת עמה
דברי הכל כשרה: **מתני'** נפלה סכין
והגביהה נפלו כליו והגביהו השחיז את הסכין
ועף בא חבירו ושחט י"א שמה כדי שחיטה
פסולה (ב) רבי שמעון אומר אם שהה כדי
ביקור: **גמ'** מאי כדי שחיטה אמר רב כדי
שחיטת בהמה אחרת אמרי ליה רב כהנא
ורב אסי לרב כדי שחיטת בהמה לבהמה
ועוף לעוף או דלמא אף בהמה לעוף אמר
להו לא הוה בדיחנא ביה בחביבי דאישייליה
אתמר אמר רב כ"כדי שחיטת בהמה לבהמה
ועוף לעוף ושמואל אמר אפילו בהמה לעוף
וכן כי אתא רבין אמר רבי יוחנן אפילו בהמה
לעוף רבי (ג) חנניא אמר כדי שיביא בהמה
אחרת וישחוט יביא אפילו מעלמא (ג) נתת
דברך לשיעורין אמר רב פפא עומדת להטיל
איכא בינייהו אמרי במערבא משמיה דרבי
יוסי ברבי חנינא וכדי שגביהנה וירביצנה
וישחוט דקה לדקה וגסה לגסה אמר רב
השוחט בסכין רעה אפילו כל היום כולו
כשרה בעי רבא שהיות מהו ה"שיצטרפו
ותפשוט לה מדידיה התם בדלא שהה בעי
רב הונא בריה דרב נתן (ד) שהה במיעוט
סימנים מהו תיקו: ר"ש אומר אם שהה [כדי
ביקור]: מאי כדי ביקור (ה) אמר רבי יוחנן כדי
ביקורו של חכם אם כן נתת דברך לשיעורין
אלא כדי ביקור טבח חכם: **מתני'** שחט את
הוושט ופסק את הגררת או פסק את
הגררת (ו) ואח"כ שחט את הוושט או שחט אחד
מהן והמתין לה עד שמתה (ז) או שהחליד את
הסכין תחת השני ופסקו רבי ישבב אומר
נבלה ר"ע אומר טרפה כלל אמר רבי ישבב
משום רבי יהושע כל שנפסלה בשחיטתה
נבלה כל ששחטתה בראוי ודבר אחר גרם לה
ליפסל טרפה והודה לו רבי עקיבא: **גמ'**
שחט את הוושט וכו' והודה לו רבי עקיבא

נשחטה בהמה אחרת עמה לרבי נתן פרה
פסולה בהמה כשרה לרבנן פרה כשרה
בהמה פסולה פשיטא נשחטה בהמה אחרת
לרבי נתן איצטריבא ליה סד"א וישחט אותה
אמר רחמנא ולא אותה וחבירתה והיכי דמי
כגון ששחט שתי פרות בהדי הדדי אבל
בהמה דחולין אימא לא קמ"ל יתתך דלעת
עמה דברי הכל פסולה יגחתיך דלעת עמה
דברי הכל כשרה: **מתני'** נפלה סכין
והגביהה נפלו כליו והגביהו השחיז את הסכין
ועף בא חבירו ושחט י"א שמה כדי שחיטה
פסולה (ב) רבי שמעון אומר אם שהה כדי
ביקור: **גמ'** מאי כדי שחיטה אמר רב כדי
שחיטת בהמה אחרת אמרי ליה רב כהנא
ורב אסי לרב כדי שחיטת בהמה לבהמה
ועוף לעוף או דלמא אף בהמה לעוף אמר
להו לא הוה בדיחנא ביה בחביבי דאישייליה
אתמר אמר רב כ"כדי שחיטת בהמה לבהמה
ועוף לעוף ושמואל אמר אפילו בהמה לעוף
וכן כי אתא רבין אמר רבי יוחנן אפילו בהמה
לעוף רבי (ג) חנניא אמר כדי שיביא בהמה
אחרת וישחוט יביא אפילו מעלמא (ג) נתת
דברך לשיעורין אמר רב פפא עומדת להטיל
איכא בינייהו אמרי במערבא משמיה דרבי
יוסי ברבי חנינא וכדי שגביהנה וירביצנה
וישחוט דקה לדקה וגסה לגסה אמר רב
השוחט בסכין רעה אפילו כל היום כולו
כשרה בעי רבא שהיות מהו ה"שיצטרפו
ותפשוט לה מדידיה התם בדלא שהה בעי
רב הונא בריה דרב נתן (ד) שהה במיעוט
סימנים מהו תיקו: ר"ש אומר אם שהה [כדי
ביקור]: מאי כדי ביקור (ה) אמר רבי יוחנן כדי
ביקורו של חכם אם כן נתת דברך לשיעורין
אלא כדי ביקור טבח חכם: **מתני'** שחט את
הוושט ופסק את הגררת או פסק את
הגררת (ו) ואח"כ שחט את הוושט או שחט אחד
מהן והמתין לה עד שמתה (ז) או שהחליד את
הסכין תחת השני ופסקו רבי ישבב אומר
נבלה ר"ע אומר טרפה כלל אמר רבי ישבב
משום רבי יהושע כל שנפסלה בשחיטתה
נבלה כל ששחטתה בראוי ודבר אחר גרם לה
ליפסל טרפה והודה לו רבי עקיבא: **גמ'**
שחט את הוושט וכו' והודה לו רבי עקיבא

ושמואל אמר אף בהמה לעוף.

ר"ח פסק כשמואל
ורבי יוחנן דאמרי בהמה לעוף
וצקונטרס פסק לחומרך כרז דאמר
עוף לעוף דלקמי אמוראי דמערבא
כומיה דאמרי דקה לדקה וגסה
לגסה וכ"ש עוף לעוף דלקמי חלוק
עוף מזהמה ממה שחלוקין דקה
מגסה וגס זה"ג פסק גסה לגסה
דקה לדקה ועוף לעוף: **ברי'** ביקור
טבח חכם. וצסקין הלאויה לאומה
זהמה חוץ לזוטר כמלה זו"א:
ורמיניה אלו טרפות בבהמה
פסוקת הגררת. ור"ש

נשחטה בהמה אחרת עמה לרבי נתן פרה

פסולה בהמה כשרה לרבנן פרה כשרה
בהמה פסולה פשיטא נשחטה בהמה אחרת
לרבי נתן איצטריבא ליה סד"א וישחט אותה
אמר רחמנא ולא אותה וחבירתה והיכי דמי
כגון ששחט שתי פרות בהדי הדדי אבל
בהמה דחולין אימא לא קמ"ל יתתך דלעת
עמה דברי הכל פסולה יגחתיך דלעת עמה
דברי הכל כשרה: **מתני'** נפלה סכין
והגביהה נפלו כליו והגביהו השחיז את הסכין
ועף בא חבירו ושחט י"א שמה כדי שחיטה
פסולה (ב) רבי שמעון אומר אם שהה כדי
ביקור: **גמ'** מאי כדי שחיטה אמר רב כדי
שחיטת בהמה אחרת אמרי ליה רב כהנא
ורב אסי לרב כדי שחיטת בהמה לבהמה
ועוף לעוף או דלמא אף בהמה לעוף אמר
להו לא הוה בדיחנא ביה בחביבי דאישייליה
אתמר אמר רב כ"כדי שחיטת בהמה לבהמה
ועוף לעוף ושמואל אמר אפילו בהמה לעוף
וכן כי אתא רבין אמר רבי יוחנן אפילו בהמה
לעוף רבי (ג) חנניא אמר כדי שיביא בהמה
אחרת וישחוט יביא אפילו מעלמא (ג) נתת
דברך לשיעורין אמר רב פפא עומדת להטיל
איכא בינייהו אמרי במערבא משמיה דרבי
יוסי ברבי חנינא וכדי שגביהנה וירביצנה
וישחוט דקה לדקה וגסה לגסה אמר רב
השוחט בסכין רעה אפילו כל היום כולו
כשרה בעי רבא שהיות מהו ה"שיצטרפו
ותפשוט לה מדידיה התם בדלא שהה בעי
רב הונא בריה דרב נתן (ד) שהה במיעוט
סימנים מהו תיקו: ר"ש אומר אם שהה [כדי
ביקור]: מאי כדי ביקור (ה) אמר רבי יוחנן כדי
ביקורו של חכם אם כן נתת דברך לשיעורין
אלא כדי ביקור טבח חכם: **מתני'** שחט את
הוושט ופסק את הגררת או פסק את
הגררת (ו) ואח"כ שחט את הוושט או שחט אחד
מהן והמתין לה עד שמתה (ז) או שהחליד את
הסכין תחת השני ופסקו רבי ישבב אומר
נבלה ר"ע אומר טרפה כלל אמר רבי ישבב
משום רבי יהושע כל שנפסלה בשחיטתה
נבלה כל ששחטתה בראוי ודבר אחר גרם לה
ליפסל טרפה והודה לו רבי עקיבא: **גמ'**
שחט את הוושט וכו' והודה לו רבי עקיבא

רבינו גרשום

בעינן לשחיטת [חולין]
כוונה (לשחיטת חולין)
דהמה פסולה ופרה כשרה
בדלא חשיבא מלאכה
(רד"ח): נתחך דלעת עמה
דברי הכל כשרה אפי' לר'
נתן דפוסל פרה בשחיטת
בהמה דחולין כשנשחטה
בלא כוונה דהיא בת מינה
וכיון דחשיבה שחיטת
דבהמה [שחיטה] כשרה
דחבירו פסולה גרידא אבל
דנתחב דלעת בלא כוונה
אפי' לר' נתן דפוסל
בשחיטת בהמה מכשיר
בחתוכה דלעת בלא כוונה
הכל חשיבה (על [לדברין]
הכל מלאכה: לפלו כלים
והגבין כיון כלומר שפלה
מפירוטו ממו: או דלמא
אף בהמה לעוף כלומר
כדי שחיטת בהמה לעוף:
בחביבי זהו ר' חייא.
עומדת להטיל איכא
בינייהו כלומר ר' יוחנן
דאמר אפי' בהמה לעוף
שחיטת בהמה אחרת
כיון כלומר לא שיביא משם
אלא שחתה עומדת לשם
וישחט שיעור להפילה
ולשחטה והוה שיעור גדול.
כדי שירביצנה ויגביהנה
וישחוט כלומר ויגביה
צארה לשחוט: שהיות
מהו שיטרפו כלומר
ולא שהה בבת אחת
כדי שחיטת חברתה אלא
שהה בפרקים שיעור כדי
(שחיטת) שחיטת אחרת.
ותפשוט ליה מדידיה
כלומר דהוה עצמו א'
השוחט בסכין רעה דרמי
כשהיות: שהה במיעוט
סימנין מהו כלומר עדיין
לא שחט אלא מיעוט
סימנין ושהה מהו מי
אמרין כיון דעדיין לא
שחט הרוב לא חשיבא
התחלת שחיטה וכשרה
או דילמא כיון דשהה
בשחיטה פסולה: כדי
ביקור טבח חכם כלומר
הסכין: ורמינהו אלו
טרפות בבהמה נקבות
הושט ופסוקת הגררת
והא הכא דנפסלה

נהי דנבלה הוא מ"מ לא פקע מינה
איסור טרפות וחיזי אף משום טרפות
דמשמע בשמעתין דמסוכנת (לקמן ל).
והא דאמר צפרק טחאת העוף (ז) וצמית
דף ט: י"א עוף טמא שאין צמינו
טרפה לא משום דלא שייכא ביה
שחיטה ואפילו נשחטה הוא נבלה
ופקע מינה איסור טרפה לי אלא
איסור נבלה אלא פירוש שאין צמינו
טרפה היינו טרפה לחודה דאף כי
נשחט לקי אף משום נבלה וי"ל דכדי
פרין דאי איתא דלא מהניא ביה
שחיטה והוא ליה נבלה לא הוה ליה
למימני אלו טרפות אלא הוה ליה
למימני ואלו נבלות שהו עיקר האיסור
ואם תאמר דנקט איסור טרפה
לאשמועינן שאם חתך כזית צטר
מחיים דלקי אף משום טרפה ויש לומר
דמתניתין דאלו טרפות משמע ליה
לאחר שחיטה מדקמני סיפא כל שאין
כמוה חיה ולא קמני כל שאין חיה:
וליתשוב

נשחטה בהמה אחרת עמה לרבי נתן פרה
פסולה בהמה כשרה לרבנן פרה כשרה
בהמה פסולה פשיטא נשחטה בהמה אחרת
לרבי נתן איצטריבא ליה סד"א וישחט אותה
אמר רחמנא ולא אותה וחבירתה והיכי דמי
כגון ששחט שתי פרות בהדי הדדי אבל
בהמה דחולין אימא לא קמ"ל יתתך דלעת
עמה דברי הכל פסולה יגחתיך דלעת עמה
דברי הכל כשרה: **מתני'** נפלה סכין
והגביהה נפלו כליו והגביהו השחיז את הסכין
ועף בא חבירו ושחט י"א שמה כדי שחיטה
פסולה (ב) רבי שמעון אומר אם שהה כדי
ביקור: **גמ'** מאי כדי שחיטה אמר רב כדי
שחיטת בהמה אחרת אמרי ליה רב כהנא
ורב אסי לרב כדי שחיטת בהמה לבהמה
ועוף לעוף או דלמא אף בהמה לעוף אמר
להו לא הוה בדיחנא ביה בחביבי דאישייליה
אתמר אמר רב כ"כדי שחיטת בהמה לבהמה
ועוף לעוף ושמואל אמר אפילו בהמה לעוף
וכן כי אתא רבין אמר רבי יוחנן אפילו בהמה
לעוף רבי (ג) חנניא אמר כדי שיביא בהמה
אחרת וישחוט יביא אפילו מעלמא (ג) נתת
דברך לשיעורין אמר רב פפא עומדת להטיל
איכא בינייהו אמרי במערבא משמיה דרבי
יוסי ברבי חנינא וכדי שגביהנה וירביצנה
וישחוט דקה לדקה וגסה לגסה אמר רב
השוחט בסכין רעה אפילו כל היום כולו
כשרה בעי רבא שהיות מהו ה"שיצטרפו
ותפשוט לה מדידיה התם בדלא שהה בעי
רב הונא בריה דרב נתן (ד) שהה במיעוט
סימנים מהו תיקו: ר"ש אומר אם שהה [כדי
ביקור]: מאי כדי ביקור (ה) אמר רבי יוחנן כדי
ביקורו של חכם אם כן נתת דברך לשיעורין
אלא כדי ביקור טבח חכם: **מתני'** שחט את
הוושט ופסק את הגררת או פסק את
הגררת (ו) ואח"כ שחט את הוושט או שחט אחד
מהן והמתין לה עד שמתה (ז) או שהחליד את
הסכין תחת השני ופסקו רבי ישבב אומר
נבלה ר"ע אומר טרפה כלל אמר רבי ישבב
משום רבי יהושע כל שנפסלה בשחיטתה
נבלה כל ששחטתה בראוי ודבר אחר גרם לה
ליפסל טרפה והודה לו רבי עקיבא: **גמ'**
שחט את הוושט וכו' והודה לו רבי עקיבא

(א) לעיל ט. (ב) ז"ל חמנא,
(ג) לעיל ט. וז"ל (ד) ועין
חוס' לעיל ז: ד"ה הלהדן,
(ה) לעיל ט. (ו) ועין כ"מ,
ובד"ה ונשחטה בשחיטת
לא גרבי ואח"כ במתניתין
ועין כ"מ (ז) (לעיל ז:).
(ח) לקמן מב. ט. (ט) פסחם
(י) ז"ל ז"ל.

תורה אור השלם

1. ונתתם אתה איל
אלעזר הבחן והוציא
אתה אל מוציא לפניה
ושחט אתה לפניו:
במדבר י"ט

הגהות הב"ח

(א) תו"ם ד"ה אכל וכו'
כ"ס זכ"ס חטאת
שחטת על מי ליל
ומינת אחת נמתק:

מוסף רש"י

נפלה סכין והגביהה.
נתן שחט סכין ויכין
והמחיל לשוחט חתך
בשמינין וקודם שילם
השחיטה נפלה סכין מידו
(הורדס ע"י קלה). אם
שהה כדי ביקור. והוא
שיעור שהיה (לעיל ט).
שהה במיעוט סימנים
מהו תיקו. וכל מינין
דאיסורא לחומר, פי
שהה כדי ביקור. והוא
אזו מלא שיעור שיש בין
חלי לרובו נקרא מיעוט
סימנים. אם שהה בין
שחיטת חלי הסימנים אז
חלי הסימנים ואחר כך השלים
השחיטה עד שיעור לויק.
היי ט' לך דין שחיטה
באזו מלא שיעור כמו דין
שהיה גמורה (הורדס ט).
כדי ביקור של חכם.
לדקוק הסכין שהענת
לחלואת הסכין
לחכם העיר מפני כבוד
הסכין אע"ג שהענת סין
בלחות דביקה (לעיל ט).
נתת דברך לשיעורין.
פעמים שהענת חרוק
מנענע פעמים שהה
קרוז (ט). טבח חכם.
שהשחט תלמיד חכם
ואין מופלג בעיר מוסר
לומר לא תלוי השיעור
אלא בטהיית צדיקת
סכין לחויה (ט). או:
שהחליד את הסכין.
מחוללה זה המחנה צבורין
(ט). תחת השני שחט
כבר את הראשון (לעיל ז:).

שיטה מקובצת

אבל רישא דנתחבן אף
לאחרת: (ב) ורישא לר'
נתן טעמא משום דכתיב:
א דקס"ד דאפי' הפסקי:
א מחיבת ובמיעוט קיבא
אי דגרגרת עד תחת
ימתין עד שימות גרם
עליו. ור"ב וכו' וכו'
נמצא: (ג) ישבב וכו' הוא
דבריו הימים גבי משורות
כהונה הס"ד:

אבל רישא דנתחבן אף
לאחרת: (ב) ורישא לר'
נתן טעמא משום דכתיב:
א דקס"ד דאפי' הפסקי:
א מחיבת ובמיעוט קיבא
אי דגרגרת עד תחת
ימתין עד שימות גרם
עליו. ור"ב וכו' וכו'
נמצא: (ג) ישבב וכו' הוא
דבריו הימים גבי משורות
כהונה הס"ד:

אבל רישא דנתחבן אף
לאחרת: (ב) ורישא לר'
נתן טעמא משום דכתיב:
א דקס"ד דאפי' הפסקי:
א מחיבת ובמיעוט קיבא
אי דגרגרת עד תחת
ימתין עד שימות גרם
עליו. ור"ב וכו' וכו'
נמצא: (ג) ישבב וכו' הוא
דבריו הימים גבי משורות
כהונה הס"ד:

אבל רישא דנתחבן אף
לאחרת: (ב) ורישא לר'
נתן טעמא משום דכתיב:
א דקס"ד דאפי' הפסקי:
א מחיבת ובמיעוט קיבא
אי דגרגרת עד תחת
ימתין עד שימות גרם
עליו. ור"ב וכו' וכו'
נמצא: (ג) ישבב וכו' הוא
דבריו הימים גבי משורות
כהונה הס"ד:

אבל רישא דנתחבן אף
לאחרת: (ב) ורישא לר'
נתן טעמא משום דכתיב:
א דקס"ד דאפי' הפסקי:
א מחיבת ובמיעוט קיבא
אי דגרגרת עד תחת
ימתין עד שימות גרם
עליו. ור"ב וכו' וכו'
נמצא: (ג) ישבב וכו' הוא
דבריו הימים גבי משורות
כהונה הס"ד: